

Sygn. akt IV U 21/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Cechowski

Protokolant st. sekr. sądowy Małgorzata Sówka

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2015 r. w Ostrołęce

na rozprawie

sprawy z odwołania Z. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. Inspektoratu w P. z dnia 6 grudnia 2013 r. znak: (...)

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

ORZĘKA :

Zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu Z. W. prawo do uzupełniającego jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 5.10.2010 r. w związku z ustaleniem 43% (czterdziesto - trzy - procentowego) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygnatura akt: IV U 21/14

UZASADNIENIE

W dniu 03 lutego 2014 r. do Sądu Rejonowego w Ostrołęce IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wpłynęło odwołanie Z. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 06 grudnia 2014 r., znak: (...) w sprawie wysokości orzeczonego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, będącego podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Zdaniem odwołującego, wysokość ustalonego przez (...) Oddział w P. Inspektorat w P. długotrwałego uszczerbku na zdrowiu była rażąco zaniżona.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W treści tego pisma Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że odwołujący był dwukrotnie badany, najpierw przez lekarza orzecznika ZUS, który stwierdził u Z. W. 11 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 05 października 2010 r., a następnie na skutek złożonego przez odwołującego sprzeciwu, przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 27 listopada 2013 r. ustaliła, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 27 %. Skutkowało to wydaniem przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. Inspektorat w P. w dniu 06 grudnia 2013 r. decyzji w sprawie przysługującego Z. W. jednorazowego odszkodowania w wysokości 19.008,00 zł, tj. 27 %.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. W. w dniu 05 października 2010 r. miał wypadek przy pracy, na skutek czego doznał: złamania otwartego II stopnia trzonu kości udowej prawej, złamania dwukostkowego goleni lewej, urazu kolana lewego z uszkodzeniem (...) i (...), urazu kolana prawego z uszkodzeniem (...), LCL i (...), złamania głowy strzałki prawej z porażeniem nerwu strzałkowego prawego.

Odwołujący w okresie od 30 marca 2012 r. do 30 kwietnia 2014 r. był uprawniony do renty okresowej w związku z wypadkiem przy pracy.

W dniu 13 września 2013 r. Z. W. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioszek o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

Decyzją z dnia 06 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. Inspektorat w P. ustalił, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu u odwołującego wynosi 27 %.

Od powyższej decyzji odwołanie do tutejszego Sądu złożył Z. W..

Rozpoznano u odwołującego stan po przebyłym złamaniu otwartym II stopnia trzonu kości udowej prawej leczonym operacyjnie, stan po przebyłym urazie stawu kolanowego z uszkodzeniem (...) LCL i (...) (pourazowa niestabilność przednio–boczna stawu kolanowego prawego), stan po przebyłym złamaniu głowy strzałki prawej z porażeniem nerwu strzałkowego prawego, stan po przebyłym urazie stawu kolanowego lewego z uszkodzeniem (...) i (...) (pourazowa niestabilność przednio–boczna stawu kolanowego lewego), stan po przebyłym złamaniu dwukostkowym goleni lewej, leczonym operacyjnie. Staw skokowy lewy odwołującego jest znacznie poszerzony, a ruchomość w porównaniu do strony przeciwnej ograniczona.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: opinii biegłych (k.12-15, 43, 62-63) oraz akt rentowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 4 w zw. z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., nr 147, poz. 1322) z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, przysługuje jednorazowe odszkodowanie dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a to jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1 tejże ustawy.

Wyrok z dnia 26 lutego 2015 roku, Sąd Rejonowy oparł na materiale dowodowym zgromadzonym w aktach niniejszej sprawy, w szczególności na opiniach biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii. Ustalenie bowiem procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał Z. W. w wyniku wypadku w dniu 05 października 2010 r. wymagało wiadomości specjalnych.

Dlatego też, mając na względzie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2008 roku (sygn. akt: V CSK 423/07), w którym wskazano, że „Ustalenia wymagające wiadomości specjalnych, aby mogły stać się składnikiem materiału dowodowego poddawanego ocenie, muszą przybrać formę określoną w art. 278 i nast. k.p.c., to znaczy postać opinii biegłego (biegłych) lub odpowiedniego instytutu”.

W opinii sądowo – lekarskiej z dnia 29 marca 2014 r. biegli stwierdzili u odwołującego na podstawie Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu... (Dz. U. z 2013 r., poz. 954) długotrwały uszczerbek na zdrowiu w łącznej wysokości 48 %, na co składało się:

- 8 % zgodnie z punktem 147a (zakres 5-15 %) – ze względu na przebyte złamanie otwarte kości udowej prawej wymagające leczenia operacyjnego i zespolenia gwoździem śródszpikowym,
- 10 % zgodnie z punktem 156 (zakres 1-20 %) – ze względu na przebyty uraz stawu kolanowego prawego z uszkodzeniem (...), LCL i (...) oraz stwierdzaną badaniem pourazową niestabilność przednio-boczną stawu kolanowego prawego,
- 10 % zgodnie z punktem 156 (zakres 1-20 %) – ze względu na przebyty uraz stawu kolanowego lewego z uszkodzeniem (...) i (...) oraz stwierdzaną badaniem przedmiotowym pourazową niestabilność wielopłaszczyznową stawu kolanowego lewego,
- 10 % zgodnie z punktem 162a (zakres 1-15 %) – ze względu na przebyte złamanie dwukostkowe goleni lewej wymagające leczenia operacyjnego, stwierdzone badaniem poszerzenie obrysów stawu skokowego i nieznaczne upośledzenie ruchomości,
- 10 % zgodnie z punktem 181u (zakres 10-20 %) – ze względu na porażenie nerwu strzałkowego prawego po złamaniu głowy strzałki.

Pismem z dnia 07 lipca 2014 r. organ rentowy załączył stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich przy (...) Oddziale ZUS w W., który nie zgodził się z w/w opinią biegłych sądowych w pkt. 162a. W ocenie Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS, stwierdzone u odwołującego poszerzenie stawu skokowego i nieznaczne upośledzenie ruchomości nie skutkuje uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 10 %. Organ rentowy wniósł o wydanie przez biegłych opinii uzupełniającej i odniesienie się do jego zastrzeżeń.

W opinii sądowno-lekarskiej uzupełniającej z 30 sierpnia 2014 r. biegli sądowi podtrzymali swoją uprzednio sporządzoną opinię w całości i podnieśli, że nie widzą podstawy do zmiany zajętego wówczas stanowiska. Biegli sądowi nadmienili, że złamanie dwukostkowe goleni lewej u odwołującego wymagało leczenia operacyjnego, czego skutkiem są występujące blizny pooperacyjne. Biegli sądowi powtórzyli, że staw skokowy lewy Z. W. jest znacznie poszerzony, a ruchomość w porównaniu do strony przeciwnej ograniczona, stąd orzeczenie uszczerbku na zdrowiu u odwołującego w tym punkcie w wysokości 10 % było właściwe i adekwatne do stwierdzonych zmian.

Pismem z dnia 05 listopada 2014 r. organ rentowy wniósł o powołanie innych biegłych w tej samej specjalizacji, albowiem w ocenie Przewodniczącego Komisji Lekarskich przy (...) Oddziale ZUS w W. opinia sądowno-lekarska uzupełniająca nie wniosła nic nowego do sprawy i nie uzasadnia w sposób merytoryczny tak wysokiego uszczerbku z punktu 162a.

Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii (innego niż C. K.) w zakresie wypowiedzenia się co do wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu odwołującego ze względu na przebyte złamanie dwukostkowe goleni lewej (punkt 162a).

W opinii sądowno-lekarskiej z 13 grudnia 2014 r. biegły sądowy w zakresie pkt. 162a stwierdził u odwołującego uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 % (ograniczenie ruchomości stawu skokowego, poszerzenie zarysów). Biegły sądowy, wbrew treści postanowienia Sądu z 13 listopada 2014 r., określił również wysokość uszczerbku na zdrowiu odwołującego w kontekście innych przebytych przez niego urazów.

Pismem z dnia 13 lutego 2015 r. organ rentowy zakwestionował całość opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii z dnia 13 grudnia 2014 r. i wniósł o powołanie innego biegłego sądowego z zakresu w/w specjalności.

Należy podkreślić, że po wydaniu w dniu 29 marca 2014 r. pierwszej opinii sądowno-lekarskiej w niniejszej sprawie, organ rentowy wniósł uwagi i zastrzeżenia jedynie co do orzeczenia 10 % uszczerbku na zdrowiu z punktu 162a, natomiast nie zakwestionował pozostałych ustaleń dokonanych w tej sprawie przez biegłych sądowych.

Należy również podnieść, iż biegły sądowy G. K. (1) miał wypowiedzieć się w swojej opinii sądowno-lekarskiej jedynie w zakresie wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu odwołującego ze względu na przebyte przez niego złamanie dwukostkowe goleni lewej (punkt 162s), natomiast ostatecznie wydał opinię całościową. W konsekwencji, Sąd wydając orzeczenie w niniejszej sprawie, pominął ustalenia poczynione przez biegłego sądowego w opinii z 13 listopada 2014 r., prócz tych dotyczących punktu 162a. Co znamienne, organ rentowy, który wcześniej nie negował całości ustaleń poczynionych przez pierwszy zespół biegłych, wniósł uwagi i zastrzeżenia do całości opinii z 13 listopada 2014 r. (która to opinia nota bene co do zasady potwierdzała ustalenia opinii z 29 marca 2014 r. – rozbieżności dotyczyły w/w punktu 162a).

Sąd, wydając orzeczenie w sprawie nie może ignorować ustaleń poczynionych przez biegłych sądowych, albowiem są oni fachowcami z poszczególnych dziedzin medycyny i posiadają wiadomości specjalne, których brakuje Sądowi.

Osoby, które sporządziły opinię w niniejszej sprawie mają, zgodnie z treścią art. 278 k.p.c. wiadomości specjalne niezbędne do odpowiedzi na zadane przez Sąd pytania. Biegli są specjalistami z zakresu ortopedii i neurologii, a zatem posiadają niezbędną wiedzę, aby dokonać ustalenia procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał Z. W. w wyniku wypadku w dniu 05 października 2010 r. Podczas sporządzania opinii biegli oparli się na pełnym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Wskazać nadto należy, że tutejszy Sąd, mając na względzie treść opinii biegłych, o której mowa wyżej, nie mógłby wydać orzeczenia sprzecznego z wnioskami zawartymi w tejże opinii. Jak podał bowiem Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 października 2006 roku (sygn. akt: I CSK 166/06) „Z przyjmowanej powszechnie zasady, iż sąd jest najwyższym biegłym, nie można wyprowadzać wniosku, że może biegłego zastępować, a to oznacza, że jeżeli do poczynienia ustalenia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy potrzebne są wiadomości specjalne, sąd nie może dokonywać ich sam, nawet gdyby miał w tej dziedzinie odpowiednie kwalifikacje merytoryczne.....”.

Mając na względzie treść Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu... (Dz. U. z 2013 r., poz. 954), Sąd ustalił u Z. W. długotrwały uszczerbek na zdrowiu w łącznej wysokości 43 %, na co składało się:

- 8 % zgodnie z punktem 147a (zakres 5-15 %),
- 10 % zgodnie z punktem 156 (zakres 1-20 %),
- 10 % zgodnie z punktem 156 (zakres 1-20 %).
- 10 % zgodnie z punktem 181u (zakres 10-20 %),
- 5 % zgodnie z punktem 162a (zakres 1-15 %).

Co do wysokości długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie punktów: 147a, 156, 156 i 181u, Sąd podtrzymał ustalenia dokonane w tej mierze przez biegłych sądowych w opinii sądowno-lekarskiej z 29 marca 2014 r., tym bardziej, że organ rentowy nie zgłaszał uwag i zastrzeżeń pod tym względem (k. 34).

Sąd postanowił nie uwzględnić wniosku ZUS o powołanie innego biegłego na podstawie art. 217 § 3 k.p.c., jako spóźnionego (w zobowiązaniu z dnia 23.06.2014r. / k. 31 / określono rygor pominięcia) i zmierzający do przewlekłości postępowania. Sam fakt, iż opinia nie jest dla strony satysfakcjonująca pod względem ustaleń, co do wysokości uszczerbku na zdrowiu, nie odbiera jej waloru wiarygodnej i fachowej. Sąd, wobec opinii biegłych lekarzy sądowych, nie widział podstaw, by nie dać wiary tak spójnym, rzeczowym opiniom specjalistów i by inicjować dalsze postępowanie dowodowe, bowiem nie było ku temu podstaw.

Jeśli chodzi o punkt 162a, to Sąd przychylił się do ustalenia biegłego sądowego dokonanego w opinii sądowno-lekarskiej z 13 grudnia 2014 r. i mając na uwadze stwierdzone u odwołującego w tej mierze nieznaczne ograniczenie ruchomości i przewidziany zakres od 1 do 15 %, stwierdził u Z. W. 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. ZUS nie kwestionował

w swoich zastrzeżeniach z dnia 5.02.2015r. (k. 66) opinii biegłego G. K. dot. w zakresie uszczerbku z pkt. 162a - odnosząc się jedynie do ustaleń procentowego uszczerbku z poz. 156 dot. ustalenia po 10 % uszczerbku u jednej i drugiej nogi , które nie mogły być uwzględnione z uwagi na okoliczności wskazane wyżej . Należy podnieść , iż kolejne stanowiska w imieniu KL zajmowali inni lekarze i tylko z tych względów powstała niespójność w ich kolejnych stanowiskach .

Mając na uwadze powyższe - na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z art. 6 ust. 1 pkt. 4 w zw. z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., nr 147, poz. 1322) oraz rozporządzeń wykonawczych należało orzec jak w sentencji.

SSR Marek Cechowski